

ארגון ברית אבות
מסייעת לכל יהודי
בכל גיל
ובכל מקום בעולם
לקיים את מצוות המילה
בצורה מקצועית ובשמחה
באמצעות צוות מוהלים
מוסמך ומנוסה.

ב"ה

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת ויקרא תשפ"ה

מפעולות הארגון

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחזרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

ייעוץ בענייני ברית מילה

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. כיון שהילד הנימול נחשב כקרבן כך רגלי הסנדק שמלין עליהן חשוב כמזבח, כמו שכתב בהדיא מהרי"ל ז"ל בהלכות מילה, ונראה דלכך נוהגין ליתן כוס יין של ברכה לשתות לסנדק ואין נותנין אותו לתינוק כדרך שנוהגין בכוס יין של קדוש, לפי שהעולה טעונה נסכים שהיו מנסכין יין על גבי המזבח בשעת ההקרבה וכיון שהילד דומה לקרבן עולה והסנדק דומה למזבח לכך נותנין כוס יין של ברכה בגרונו של סנדק דהוה ליה כמנסך יין על גבי המזבח, וכי האי גונא איתא בפרק בא לו (יומא עא.). אמר רבי ברכיה, הרוצה שינסך יין על גבי המזבח ימלא גרונו של תלמידי חכמים יין, שנאמר (משלי ח) אליכם אישים אקרא. נראה דלכך נקט לישנא דימלא גרונו יין ולא קאמר ישקה תלמידי חכמים יין, לפי שהיין שהיו מנסכין על גבי המזבח היו נותנין בתוך הספל שהיה על גבי המזבח והיה בו נקב כמין חוטמין, כדאיתא (סוף פרק לולב וערבה) ואותו נקב עשוי כגרון של אדם ומשם יורד לשתיו, וקאמר ריש לקיש התם בזמן שמנסכין פוקקין את השיתין לקיים מה שנאמר (במדבר כח) שכר לה'. ופירש"י ז"ל שפוקקין את הנקב שהנסכים יורדין בו לשתיו שיראה היין עליו כגרון מלא ושבע ואיתא נמי התם שמע מינה כי שבע איניש חמרא מגרוניה שבע, לכך נקט ימלא גרונו של תלמידי חכמים יין, פירוש תחת גרונו של מזבח, והוה ליה כמנסך יין על גבי המזבח, והכי נמי כשנותנין כוס של ברכת היין בגרונו של סנדק הוה ליה כמנסך יין על גבי המזבח מאחר שהסנדק חשוב כמזבח, ומהאי נראה דדוקא הסנדק המחזיק את הולד בשעת המילה על ברכיו הוא יחזיקנו גם כן בשעת ברכה וישתה מן הכוס של יין ודלא כאותן שנוטלין את הילד מן הסנדק לאחר שנימול ונותנין אותו לאדם אחר להחזיקו בשעת ברכה והוא שותה כוס של ברכה דאיהו לאו מזבח יחשב ומה לו לשתות כוס של ברכה זו: (תורת חיים סנהדרין פט:)

ברית מילה קרבן לה'

בעלון השבוע הבאנו כמה מובאות ומקורות שברית מילה הוא קרבן, קרבן לה'. ניתן לראות זאת בבירור בברית מילה למבוגרים שהרבה מביניהם מביעים את התרגשותם לנוכח מסירותם למצווה והקרבנותם קרבן לה' כדוגמת אותו יהודי בן 52 שהסברנו לו בעת הברית מילה שזוהי שעת רצון כבירה וכדאי להתפלל ולבקש ממרום בקשותיו, משגב רגשותיו וכוונותיו נשא ידיו אל על ואמר בלהט: **ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אני אוהב אותך.** במילים אלו הוא תמצת את אהבתו וקרבנותו לה' אלקי ישראל. החתם סופר ביאר את הפסוק "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'", אם מקריב קרבן מכם, ממכם מעצמכם, אז הוא קרבן לה', לפי דרכנו למדנו, אם עושים ברית שמקריבים מעצמינו אז הוא קרבן לה'.

ניתן להרגיש את השראת השכינה שנמצאת ממש למראשותיהם של הנימולים שמתבטאים לעתים קרובות: אני מרגיש קרוב אל ה', דבוק אל ה', טוב לי עם קרבת אלקים.

וכפי הידוע שהקרבת הקרבנות גרמה לאיש להתקרב יותר ויותר קרוב לאלקים. תפילתינו שנוכה לזכות עוד ועוד יהודים להתקרב אל ה'.

בברכה
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

אדם כי יקריב מכם. וגומר וסמך ידו וגו'. יש לרמז דקיי"ל ערל אינו נכנס אלא משלח קרבנותיו, וכיון שמשלח אינו סומך דאין השליח סומך, והיינו אדם כי יקריב מכם קרבן. פירוש שיקריב תחלה קרבן מעצמו מגופו שהוא המילה, אז אם מן הבהמה יקריב אותו פתח אהל מועד. ולא על ידי שליח ועל ידי זה וסמך ידו: (חתם סופר)

החסיד מהר"י סג"ל כשנעשה הוא בעל ברית, היה נוהג לרחוץ ולטבול עצמו להחזיק התינוק בטהרה לברית... ונראה דהמוהל ראוי גם כן לטבול, ומכל שכן הוא, דהא הוא במקום הכהן העובד עבודה, כי דם מילה במקום דם קרבן ויותר במעלה, בסוד אדם כי יקריב מכם. ועל כן מילה ביום השמיני, כמו שנאמר בקרבן (ויקרא כב) מיום השמיני והלאה ירצה. נמצא המוהל במקום הכהן העובד והסנדק הוא מזבח: (ספר השל"ה הקדוש מסכת חולין פרק נר מצוה)

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. כבר דרשו חכמינו ז"ל דזה סובב על מצות מילה שיקריב מעצמו ובשרו לה', והיינו כי יקריב מכם. ויש להוסיף להבין בזה כוונת הקרא, דבאמת קשה, אדם חטא בהמה מה חטאה, (עיין סנהדרין נד) ואיך יקריב אותה עבור שחטא, אבל אם כוונתו לשמים אז הלא היא מעלתה דעל ידה בא לתשובה וכמו שדורשי רשומות אמרו (ויקרא א) וסמך ידו על ראש העולה. אמרו חכמינו ז"ל (יומא לו) דיתוודה בשעה ההיא, והיינו דיסמוך עליה להתבונן שהיא תמורתנו ויבוא לשוב על חטאיו והיינו וסמך, נוטריקון סלח מחל כפר, והיינו על ידי שהיה מקיים מצות מילה והוא מוכן לקיים מצות ה' להקריב את עצמו, אם היה כן מצות ה', אבל יען שהקדוש ברוך הוא רחם עלינו צוה להביא בהמה תמורתנו, עושה כן להקריב בהמה תמורתנו לקיים מצות ה' ואם כן רק עבור זה מותר לו להקריב בהמה בשביל שהיה מוכן להקריב גם את עצמו, וזהו שאמר אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. אם היה במדריגה שהוא מוכן להקריב גם מעצמו לה', אז מותר לו להקריב הבהמה ולכן נאמר דרק אז מן הבהמה וכו' תקריבו את קרבנכם. ולכן אם שם האדם זאת על לבו לא במהרה הוא חוטא כי בקל הוא מקריב תאוותו מקל וחומר שהרי את גופו הוא מוכן להקריב, ולא יוכל יצרו לבוא להסיתו לעבירה, וזה שאנו מברכין לאבי הבר, כשם שנכנס לברית וזכה להקריב לה', יזכה על ידי זה שיתבונן בזה תמיד וכך יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים לקיים מצות ה', ולא יוכל יצרו להסיתו לעברה ויגדל במעלה, ואז יהיה המצוה לריח ניחוח לה' ויהיה לעטרת אבות וגיל יגיל אבי צדיק ויולד חכם ישמח בו: (ישרש יעקב)

זכר תמים יקריבנו. (א ג) בא וראה כמה חביבה מצות מילה לפני הקדוש ברוך הוא, שכל אחד ואחד מישראל המקריב בנו לימול, מעלה עליו הכתוב כאילו מקריב אותו היום תמיד של שחר ונראה לפניו דם מילה כזבחי שני כבשים תמידין הקריבין על גבי המזבח... ונעשה בנו תמים ככבש בן שנתו תמים, שנאמר בו, זכר תמים יקריבנו. ועתה על ידי זכרותו נעשה זה תמים, שנאמר (בראשית יז) התהלך לפני והיה תמים. לפיכך מצות מילה חביבה: (כללי המילה לר' יעקב הגוזר)

והפשיט את העולה. (א ו) הוקש מילה לקרבן, במילה כתיב, וביום השמיני. ובקרבן נאמר מיום השמיני. העולה צריכה הפשט וניתוח אף הברית כשמל היא ניתוח ופריעה הוא הפשט, וכתיב והפשיט את העולה. וכתיב (איוב יט) כבודי מעלי הפשיט. והמילה היא הפשט העור: (חתם דמים צו)

המילה מכפרת בעולה וכל האמור בעולה נאמר במילה, (זבחים פ"ה משנה ד) העולה קדש קדשים, וכן ישראל נקראים קדושים ושחיתתה בצפון, קרי ביה בצפון במקום צנוע ובמקום שנקרא חמוקי ירכיך וקבול דמה בכלי שרת, כך המילה מקבל דמה בפיו שהוא כלי שרת שבו משבח להקדוש ברוך הוא בצפון, כי הפה נקרא בית הסתרים ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע, כשנולד לאדם בן נותן ממנו שתי מתנות אחת לסנדק ואחת למוהל שהן ארבע, אב ואם ומוהל וסנדק, וטעונה הפשט זו פריעה, וניתוח זו מילה, וכליל לאישים כולה לגבוה, המילה בגימטריא כליל, כליל ראשי תיבות כהנים לויים ישראלים לבדם: (יוסף אברהם)

נהגו להצריך שינוי בגדים ותגלחת ביום המילה בכל ימות השנה כי יום הקרבת קרבנו הוא: (חתם סופר או"ח סי' קנ"ט)

בהא סלקינא דיום המילה יום הקרבת קרבן הוא מדינא ולא מאסמכתא בעלמא: (חתם סופר או"ח סי' קנ"ח)

החזרת התינוק אחרי הברית מצותה כמו תרומת הדשן: (זכר דוד)

אין צריך לקנח ידיו ופיו אחר המילה וכמו שלא מצינו שהכהן גדול היה רוחץ עצמו אחר השחיטה ביום הכפורים: (זכר דוד)

מזבח. נוטריקון מילה זמנה ביום ח', רמז שהמל את בנו כאילו הקריב קרבן על גבי המזבח: (רבינו אפרים על התורה פרשת שמיני)

זה שנוטל הילד מהכסא להניחו על ברכי הסנדק הוא כדמות תנופה (תנופה אותיות תנו פה, ולזה נותנין יין בפי התינוק הנימול): (שפתי צדיקים מהגה"ק ר' פנחס מדינאוויץ זצ"ל תלמיד להגה"ק מאפטא זצ"ל)

ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני ה'. (א יא) מהאי טעמא נראה מה שמלין בבית הכנסת בצפון לפי שהעולה שחיטתה בצפון: (תורת חיים סנהדרין פט:)

וכל קרבן מנחתך במלח תמלח. (ב יג) במלח. ראשי תיבות ברית מילה ליום ח'. (רבינו אפרים על התורה) ומה שרמז הרב ז"ל ברית מילה אתי שפיר מה שאמר הכתוב וכל קרבן מנחתך. דמקיים מצות ברית מילה הוא כקרבן מנחה, כמו

שאמרו זכרונם לברכה, דהוא קרבן שלם העושה מילה לבנו וכך רמוז, וכל קרבן מנחתך. הוא ברית מילה ליום ח', וכן אמרו בשוחר טוב (מזמור קיב) וזה לשונו, כשנולד יצחק בן שמונת ימים הגישו למילה והגישו למנחה על גבי המזבח ועשה שמחה ומשתה, ומכאן אמרו חכמים חייב אדם לעשות שמחה ומשתה באותו יום שזוכה למול את בנו כאבינו אברהם שנאמר, ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק עכ"ל, הרי דרבותינו זכרונם לברכה נקטי על מילה הגישו למנחה על גבי המזבח, ואתי שפיר רמז רבינו אפרים ז"ל וכל קרבן מנחתך ברית מילה ליום ח' כמו שנתבאר, ואפשר להסמך, תמלח. ראשי תיבות, תכין משתה ליום ח', כמו שאמרו בשוחר טוב, לאפוקי מי שנהג לעשות הסעודה ליל תשיעי אחר יום המילה כמו שראיתי מנהג זה ואמרתי שצריך לעשותה ביום ח' כמו שאמרו בשוחר טוב, וכתוב ביום הגמל. ודרשו רבותינו זכרונם לברכה ה"ג מל, ובפרקי דרבי אליעזר (פרק כט) אמרו כדברי מדרש שוחר טוב הנזכר, וכן מרן בשולחן ערוך (יורה דעה סימן רסד) כתב נוהגים לעשות סעודה ליום המילה, ועוד יש טעמים אחרים ואין כאן מקום להאריך: (חומת אנך)

ויש נשים שנוהגות להשים איזה **גרגיר מלח** על התינוק ואולי הוא משום דהוי כקרבן דכתיב ביה על כל קרבנך תקריב מלח: (זכר דוד)

נותנין בחול (שקוברים בו את הערלה) **קצת מלח**, לקיים מה שנאמר (ויקרא ב) על כל קרבנך תקריב מלח. וכן נוהגים עתה כל חכמים: (פירושים ופסקים לר' אביגדור הצרפתי מבעלי התוס')

קרבן ראשית תקריבו אותם לה'... וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך. (ב יב-יג) הוא אותיות מל ח', היינו שיהיה מילה בזמנה ובמועדה שיהיה בתענוג ההקרבה ובשמחה גדולה ולא תשבית את הברית, רק חמץ ושאר תשביתו מאנוש זכרם, אבל הברית, יהיה על קרבנך, ולא תשבית ברית מלח, מנחה היא דורון ומתנה שמקרב להקדוש ברוך הוא השכינה כביכול, ומי שמסתכל בתיבת מנחה מורה על זה: (דגל מחנה אפרים ד"ה קרבן)

ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד מזבח העולה. (ד ז) ...בעשור לחדש ביוה"כ נמול אברהם, כתיב בכפורים כל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה. וכאן הוא אומר בעצם היום הזה נמול אברהם, הוי יודע כי ביום הזה נמול אברהם אבינו. ובכל שנה ושנה הקדוש ברוך הוא רואה דם מילתו של אברהם אבינו ומכפר על עונותיהם של ישראל, שנאמר, כי ביום הזה יכפר עליכם. ובאותו מקום שנמול אברהם ונשאר דמו, שם נבנה המזבח, ולכך כתוב ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד מזבח העולה. ומבואר בחז"ל (זבחים) מה תלמוד לומר פר, לימד על פר יום הכיפורים שטעון מתן דמים ליסוד, דברי ר' עקיבא. וזה הכוונה על זכרון שפיכת הנשאר מדם מילת אברהם ביום הכפורים על יסוד זה: (פרקי דרבי אליעזר פרק כח) לבד מן ויהי אברהם בן תשעים ותשע בפרשת מילה שנה תיבות כמנין הכפרים שמכפר על כל ימות השנה: (רבינו אפרים על התורה) וכן מבואר בתיקוני זוהר (יא). **שדם הברית נחשב כדם** העולה ולכן מרומז בפסוק זה שמדבר על ענין העולה:

לחודש ניסן

במדרש וידם אהרן מאי הו"ל לומר ביום השמיני ימול בשר ערלתו. והמדרש הוא פליאה, ואפשר לומר דאיתא בספיה"ק (בני יששכר מאמרי חודש ניסן מאמר א' אות י"ב) שחודש ניסן כנגד טוב, ואיתא בזה"ק (ח"ב קנ). והנה טוב דא מלאך חיים מאד דא מלאך המות, והנה ברית מילה נקרא טוב כמו דכתיב ותרא אותו כי טוב. ודרשו חז"ל (סוטה יב). שנולד מהול, וכן איתא בספיה"ק דעת קדושים (מאמר אות ברית פרק א) שה' פעמים טוב בגימטריא מילה, וכיון שחודש ניסן כנגד טוב שהוא בחינת מילה וטוב זה יום הלידה היה אהרן יכול לומר הרי עכשיו הוא ניסן בבחינת ביום השמיני ימול בחינת טוב ולא מאד שהוא מלאך המות והיה להם להשאר בחיים בסגולת המילה ובסגולת טוב שעניינה חיים, ויש לרמז במש"כ רש"י והיו ישראל נכלמים ואומרים למשה. ס"ת מוהל, שבמקום שהיה אהרן יכול לומר ביום השמיני ימול על ידי מסירות נפשם של נדב ואביהו ודמימות אהרן נתבטלה חרפתם של ישראל וירדה שכינה ודו"ק: (אמירה נעימה תשנ"ה)

ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה	
הגאון ר' שמואל הלוי קעלין (מחצית השקל) זצ"ל	יום ראשון א' ניסן
הרה"ק ר' אלימלך מגראדזיסק זי"ע	
הרה"ק ר' שלום דובער (הרש"ב) מליובאוויטש זי"ע	יום שני ב' ניסן
הרה"ק ר' יעקב יוסף מסיקווירא זי"ע	
הרה"ק ר' יוחנן מראחמיסטריווקא זי"ע	יום רביעי ד' ניסן
הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל מאפטא (אהב ישראל) זי"ע	יום חמישי ה' ניסן
הגאון ר' שניאור זלמן מלובלין (תורת חסד) זצ"ל	
הגאון רבי חיים אבולעפיא זצ"ל	יום שישי ו' ניסן
הרה"ק ר' אהרן ראטה זי"ע	
הרה"ק ר' יצחק מדראהביטש זצ"ל	שבת קודש י"ג אדר

עובדות וסיפורי צדיקים מבעלי ההילולא לשבוע זה

סעודת ברית במאכלי חלב: מהר"ש מלובלין מי שאוכל בסעודת ברית מילה מאכלי חלב, אין מקיימים מצות סעודת ברית מילה, דאין שמחה אלא בבשר: (מ"א ומחצית השקל או"ח סי' רמ"ט)

ראיית אליהו הנביא בברית: הרבנית לאה אשתו של הרה"ק ר' דוד מפארצווע היתה נכדתו של המגיד הקדוש מקאזוניץ ז"ל, וכאשר אמה הצדיקת שרה דבורה נישאת לבעלה השני הרה"ק ר' אשר בהרה"ק ר' אהרן מקארלין ז"ל לקחה עמה את בתה לאה הנ"ל, והיתה אז ילדה קטנה והרה"ק ר' אהרן ז"ל לא זו מלחבבה, פעם אחת כשישבו בליל פסח בהיסבה עם כל בני הבית וכשפתחו את הפתח ואמרו שפוך חמתך כנהוג, צעקה הילדה לאה ואמרה סבא היקר (זיידעשי) ראה נא איש זקן בא, ולמחרת כשנודע זה בין החסידים התחילו לדרוש את הילדה שתגיד להם תוארו וצורתו של איש הזקן שראתה אתמול בלילה והראו לה על הרבה אנשים הכזה ראית או כזה, ותען הילדה, הזקן שראיתי היה זקן יפה מאוד, ולתקופת השנה ילדה אמה הרבנית בן זכר ותרב השמחה בביתו של הרב ר' אשר וגם הרב ר' אלימלך מגראדזיסק ז"ל אבי הילולת בא על הברית מילה, וכשהכניסו את הרך הנימול לבית הכנסת להכניסו לבריתו של אברהם אבינו ע"ה ובית הכנסת היה מלא אנשים וגם הילדה לאה עמדה שם אצל הרה"ק ר' אהרן, פתאום צעקה הילדה זיידעשי ראה נא, הזקן שהיה אצלנו אתמול בא עוד פעם, הרכין עצמו הרה"ק ר' אהרן ואמר להרה"ק ר' אלימלך מחותן הילדה הקטנה הזאת יש לה פעם שנית גילוי אליהו: (ספורי נפלאות מגדולי ישראל)

הקפדה על סעודת ברית: האדמו"ר ר' אברהם יהושע זי"ע מאפטא כאשר בא לפעמים באיזה עיר בדרך והיו מכבדין אותו בסנדק היה שואל את המוהלים אם לפעמים היו על איזה ברית מילה שלא עשו סעודה ואז לא היה רוצה להיות עמהם בצירוף על הברית מילה עבור זה ע"כ: (ילקוט אוהב ישראל בשם ספר טהרת הנפש)

כבוד לנימול כשהרבי סנדק ולכן נותנים לרבי סנדקאות אצל כל הבנים: הרבי הרש"ב מחב"ד שאל את הרה"ח ר' אלחנן מרוזוב מדוע לא כיבד אותו בסנדקאות גם בבנו השני, ויענהו שאין נוהגים לכבד אדם אחד להיות סנדק לשני אחים, השיב הרבי במה דברים אמורים כשזה כבוד הסנדק אבל כאשר על ידי זה יהיה כבוד לרך הנימול נותנים לאותו אדם להיות סנדק אצל שני אחים: (קובץ מנהגי חב"ד בעניני ברית מילה)

כוונת המוהל: המוהל הרה"ח ר' חיים עוזר מרינובסקי ז"ל סיפר בשם ר' שמואל פלעשניצער שהיה נוכח בברית שבו שימש כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נשמתו עדן סנדק, והורה אדמו"ר למוהל שמלבד הילד והחיתוך לא יחשוב בעת המילה על שום דבר: (פרדס חב"ד)

בסעודת הברית המוהל יושב בראש השולחן: הרה"ח ר' שמואל גלפרין בתקופת לימודיו בתומכי תמימים למד שחיטה ומילה, יום אחד והוא עודנו בחור נולד בן ליהודי כפרי, הכפרי הזמין אותו להיות המוהל ואת הרבי הרש"ב להיות סנדק, שאל אותו הרבי מי יהיה המוהל ענה הכפרי תלמיד שלכם שמואל פלעשניצער, הרבי ידע ששמואל הוא מוהל מתחיל וחשש שהעובדה שהוא יצטרך לבצע את מלאכתו לפני הרבי תגרום לו לפחד ומורא, דבר שעלול להפריע לו במלאכתו משום כך ביקש הרבי מהכפרי שישאל את שמואל האם לא יפחד לבצע את המילה כשהרבי ימשש סנדק, שמואל שרצה לזכות למול תינוק שהרבי הוא הסנדק שלו הבטיח נאמנה שהדבר לא יפריע לו, כשהרבי הגיע לברית המילה ניגש למקום שבו סידר המוהל את כלי המילה, נטל את סכין המילה בידו הביט בה והפטיר סכין נאה, מאז השתמש למילה רק בסכין זו, בעת הברית הביט הרבי השמימה, לאחר הברית כשכולם נטלו ידיהם לסעודת המצוה והרבי בראשם הצטנף שמואל בפינה, קרא לו הרבי ואמר, מוהל צריך לשבת בראש השולחן: (שבועון כפר חב"ד גיליון 829 עמ' 48)

אין אומרים תחנון בעיר שיש שם ברית

שמעתי משם זקני וחכמי טבריה ת"ו, שמנהג העיר הקדום היה ש"בכל העיר" יום שהיה בו ברית מילה לא אמרו נפילת אפים, ומנהג זה יסודתו בהררי קדוש מימות מאריה דאתרין הגה"ק מוהר"ר חיים אבולעפיא זצ"ל, וכשרצו לומר נפילת אפים אמר להם, האיך אפשר לומר תחנון ביום זה הלא אליהו הנביא מגיע לטבריה ואני רוצה אותו קופץ ומרקד מבית הכנסת לבית הכנסת, וזו הסיבה שאין לומר תחנון ביום שיש בו מילה בכל העיר עכתי"ד: (כסא אליהו)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה

היו שותפים במצוות המילה

ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים

שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,

עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח

ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדורים פלוס על שם ברית אבות